

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ

Рецензія на книгу: Медвідь М. М. “Механізм регулювання зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення”. – Київ, 2013.

Дослідженнями проблеми щодо комплектування особовим складом військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення займається немало вчених, і майже кожен із них, щоб вирішити цю проблему, звертає увагу на підвищення грошового забезпечення військовослужбовцям. Проте у наукових працях досі бракувало підходів до визначення достатніх умов гарантованого комплектування військових посад у контрактний спосіб. Такий підхід запропоновано у монографії підполковника Медвідя М. М., кандидата економічних наук, старшого наукового співробітника, що істотно відрізняє її від інших наукових праць.

Для вирішення згаданої проблеми слід розробити Концепцію і прийняти довгострокову Державну програму забезпечення комплектування Збройних сил України та інших військових формувань військовослужбовцями, яка б містила комплекс таких взаємопов'язаних завдань і заходів, спрямованих на вирішення найважливіших проблем стосовно комплектування Збройних сил України та інших військових формувань військовослужбовцями за рахунок коштів Державного бюджету України, а також узгоджені за термінами виконання, складом виконавців, ресурсним забезпеченням. Крім того, виконання Державної програми доцільно підкріпити прийняттям відповідного закону про забезпечення її реалізації.

Вважаю, що у монографії частину комплексу взаємопов'язаних завдань і заходів визначено і шляхи їх реалізації науково обгрунтовано. Цікавим є отриманий результат щодо наявності зв'язку між значеннями показників “рівень безробіття” та “укомплектованість військових посад”, який автор цієї праці інтерпретує як мотивацію підписання контракту про проходження військової служби найманим працівником, – уникнення безробіття. Оригінальним є обгрунтування необхідності викладання офіцерами військових формувань предмета “Захист Вітчизни” у середніх школах та вищих навчальних закладах I–II рівнів акредитації, реалізацією якої, по суті, можливо безкоштовно вирішити питання профорієнтаційної роботи стосовно військової служби. На мою думку, науковець слушно зауважує, що слід максимізувати корисність найманого працівника та роботодавця у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення без достатніх умов гарантованого комплектування військових посад.

Водночас практична значущість отриманих автором результатів наукових досліджень була б більшою, якщо б у праці приділялась увага також і завданням формування військового резерву.

У рецензованій праці правильно обгрунтовано вибір методів дослідження та їх використання. Монографію написано науковим стилем, у ній витримано чітку послідовність викладення матеріалу. Оформлення й обсяг наукової праці відповідають вимогам Міністерства освіти і науки України щодо підготовки монографій.

Узагальнюючи текст рецензії, констатую, що наукову працю М. М. Медвідя “Механізм регулювання зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення” можна рекомендувати для використання науково-педагогічним працівникам і курсантам вищих військових навчальних закладів, а також представникам кадрових підрозділів військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення.

Вважаю за доцільне видання монографії.

**Начальник воєнно-наукового управління
Генерального штабу Збройних сил України,
доктор військових наук,
полковник**

Ю. А. Гусак